

Міністерство освіти і науки України
Прокуратура Тернопільської області
Галицький коледж імені В`ячеслава Чорновола
Юридичне відділення

Творча робота на тему:
**«10 КРОКІВ ПРОКУРОРА ДО ПОДОЛАННЯ
КОРУПЦІЇ»**

Виконав:
студент IV курсу
спеціальності 081Право
освітнього ступеня
БАКАЛАВР
Кіцану Володимир

Тернопіль, 2018

Коли хтось запитав Еврікрата Анаксандра, чому спартанці не тримають гроші в громадській скарбниці, той відповів: «Щоб не спокушати тих, хто буде її охороняти». Даний вислів блискуче підкреслює актуальність даної теми, оскільки корупція – це основна проблема в сучасній Україні.

Однак, треба наголосити на тому, що причини корупції, у великій мірі, пов'язані з існуючими конкретними умовами політичного, правового розвитку країни, історією її суспільного життя (недовіра уряду, терпимість до корупції, персональна лояльність, примирення з беззаконням), традиціями державного бюрократичного апарату, існуючим у цій країні економічним станом та її політичним курсом. Слід також зазначити, що корупція дає змогу учасникам корупційних відносин лише за ситуацією обходити серйозні проблеми, досягаючи тимчасової стабільності, але не розв'язувати їх. Зрозуміло, що певні соціальні групи зацікавлені в існуванні корупції. Однак, більшість населення України хоче жити в нормальному, правовому, соціально здоровому суспільстві.

Коли ж корупція проникає у всі шари державної ієрархії, від глав держави до дрібних чиновників, проблема особливо ускладнюється. Чистку та дезінфекцію необхідно починати з верхівки, систематично проходячи всі рівні до самого низу. Це довга і болісна робота, з якою впорається тільки дуже сильна група лідерів, чиї чесність і моральний авторитет не можуть піддаватися ні найменшому сумніву. Мова тут йде власне про працівників прокуратури.

Тому пропоную Вам наступні кроки до успішного, потужного антикорупційного спрямування:

1. Розроблення єдиної стратегії, щодо подолання корупції.

Правильно обрана стратегія буде слугувати надійним елементом в боротьбі з корупційними відносинами, з урахуванням кращої європейської практики задля виявлення та подолання корупційних схем.

2. Координація.

Координація прокуратури з іншими правоохоронними органами буде слугувати злагодженим «дуєтом» для досягнення вище поставленої мети.

3. Подолання корупційних зв'язків.

Ефективній та справедливій роботі прокурора місцевої прокуратури перешкоджають не мільйонні справи так званої «верхівки», а сімейні, дружні чи інші зв'язки з певними особами в т.ч. посадовими (головою суду, начальником поліції тощо). З метою уникнення таких ситуацій слід запровадити систему розподілу прокурорів по регіонах. Адже значно легше неупереджено та справедливо вести справи у місті, де немає друзів дитинства, колишніх однокласників та хороших сусідів.

4. Підвищення посадових окладів.

Обсяг роботи працівника прокуратури потребує відповідної винагороди. Вимоги до особи, що бажає стати прокурором, умови та графік роботи передбачають значно вищі розміри посадових окладів, ніж ті, що встановлені чинним законодавством. В існуючих умовах в прокуратурі, як правило, залишаються ентузіасти, які працюють заради ідеї та особи, що мають додатковий дохід, в т.ч. нелегальний. Заробітна плата повинна стати стимулом та мотивацією, а також бути достатньою для того, щоб прокурор міг без будь-яких сумнівів відмовитись від неправомірної вигоди.

5. Покращення матеріальної бази та автоматизація роботи.

Такий крок потребує значних матеріальних витрат, але є цілком виправданим та доцільним. Автоматизація роботи передбачає:

а) автоматичний розподіл справ між прокурорами, що слугуватиме своєрідною гарантією від незаконного політичного, матеріального чи іншого впливу на прокурора;

б) запровадження автоматизованої системи реєстрації відвідувачів, що стане запорукою прозорості діяльності прокуратури та дозволить попередити або виявити випадки отримання неправомірної вигоди. Покращення матеріальної бази, в свою чергу, сприятиме підвищенню ефективності діяльності прокурора в частині підтримання державного обвинувачення в

суді та представництва інтересів громадянина або держави у визначених випадках.

6. Відповідальність.

Антикорупційних законів у нас тепер не менше, однак можливо треба законодавцю приділити особливу увагу даній проблемі. Згадайте знаменитий вислів давньоримського історика Тацита: "Що більше корумповано державу – то більше в ній законів". Закон проти корупції має бути один і досить суворий, щоб хабарник втратив набагато більше, ніж отримав в результаті корупційного діяння. Дві-три великі риби, спіймані на гачок, слугуватимуть іншим хорошим прикладом.

7. Підвищення свідомості громадян.

Проведення різних заходів, семінарів щодо підвищення моральності громадян буде одним із превентивних заходів впливу, що в подальшому дасть хороші результати, адже «Набагато краще попереджати злочини, ніж карати».

8. Інститут власності.

Законодавцю потрібно дещо доопрацювати положення інституту власності, ось наприклад: якийсь чиновник має у своєму розпорядженні майно, походження якого важко пояснити, і є докази корупції, тоді він позбавляється всієї власності. Це також буде слугувати гарним прикладом для інших.

9. Мораль.

Щоб розрізнити добро чи зло, нам не потрібні адвокати, прокурори, ці поняття закладені в кожному з нас. Мораль формується змалку, а антикорупційна мораль – з дня коли ти мав можливість вступити в корупційні зв'язки. Без антикорупційної моральності будь-яке антикорупційне законодавство – це лиш формальності.

На кінець хочеться сказати, що Йосип Сталін для боротьби з корупцією виділив би 4 кладовища, а не мільярди гривень. Варто задуматись...

